

Dag van de zorg

Op donderdag 12 mei vond de 'Dag van de zorg' plaats. Deze jaarlijks terugkerende dag staat in het teken van zorg en verpleging. De medewerkers van het bureau ondersteuning (de stafafdelingen van SGL) hebben in het kader van deze dag een dagje meegewerkt in de zorg. Extra handjes voor onze locaties door heel Limburg en een mooie gelegenheid voor de medewerkers van kantoor om een dag in de praktijk mee te maken. Het was een leerzame ervaring voor iedereen en deze willen we graag met jullie delen.

Jenny Fredrix, Medewerker Facilitaire Diensten

Het was een bijzondere dag. De locatie (AC Nuth) had er rekening mee gehouden dat ik kwam. De cliënten werden op de hoogte gesteld wie die 'vreemde eend' was. Het is mooi om te zien hoe SGL-personeel met haar cliënten omgaat. Voor ons, kantoorpersoneel, is het goed om weer eens midden tussen de cliënten te vertoeven, samen kleien, samen eten en boterhammen smeren. Ja, we hebben het allemaal druk maar eens per jaar meedraaien op locatie vind ik een goed initiatief.

Maureen Meijers, Secretaresse Facilitaire Diensten

Een indrukwekkende, intense maar rijke ervaring. Hart voor de zorg in onze locaties. Zo duidelijk als het maar kan zijn. SGL leeft met je mee. SGL geeft onze cliënten net dat beetje kleur aan hun leven middels de juiste zorg, een luisterend oor, er simpelweg voor te zijn. Diep respect, diepe buiging!

Een cliënt van 26 jaar bij WBC LMJ-Hof in Bunde schrijft dagelijks in dagboeken op wat hij zoal meemaakt op een dag zodat hij daarna kan nalezen wat hij allemaal heeft gedaan en meegemaakt. Zijn korte termijngeheugen als geheugensteuntje in een dagboek gegoten. Waardevolle boeken: zijn externe geheugen. Opvallend was dat hij telkens weer naar het personeel kwam met de vraag of hij mocht helpen. Want "er wordt zoveel voor mij gedaan en dan doe ik het graag terug". Bijzonder. Vandaar de foto die ik van zijn dagboeken mocht maken.

En natuurlijk een foto die non-verbaal een alles zeggend cliënt-medewerkers onderonsje weergeeft. Een mens voor de mens.

Anja Halmans, Vrijwilligerscoördinator

Op 12 mei ben in WBC Echt geweest, dit in het kader van de Dag van de zorg. Door collega's Joost en Ans, en stagiaire Bart werd ik gastvrij ontvangen en kreeg ik een stukje uitleg over de inhoud van de dag.

In WBC Echt wonen twaalf bewoners. Op donderdag gaan er niet zoveel bewoners naar het AC, en kunnen de thuisblijvers een beetje uitslapen. Voor de medewerkers betekent dit, dat de verzorging verspreid over de ochtend plaats vindt. Ik maakte een klein rondje met Joost en Bart mee, en kon o.a. zo zien hoe een bewoners zijn maagvoeding kreeg.

In het appartement van Angele, kreeg ik van haar de vraag of ik met haar mee wilde winkelen in het centrum van Echt. Meestal doet ze dit alleen, het leek haar leuk om mij Echt eens te laten zien en met haar op een terrasje te zitten. We hebben elkaar in 1983 in AC Kerkrade ontmoet, het was voor beiden erg fijn dat er nu tijd was om er samen even op uit te gaan. Dit werd akkoord gevonden en Angele kon de taxibus gaan bestellen.

Voor ons vertrek naar het centrum van Echt, ontmoette ik nog enkele andere bewoners, met wie ik, bij de koffie een praatje heb gehouden. Eén bewoner is, net als ik, een liefhebber van planten en groen, en ik kon genieten van zijn tuinbalkon vol potten, zakken tuinaarde en de grote volle tuinplantentafel in de tuin. Genoeg stof om over te praten. Voor het uitje naar het centrum heb ik nog een rondje in de buurt gelopen met een bewoner die er graag op uit gaat en werden we door verschillende buurtbewoners begroet.

Om 12.00 uur vertrokken Angele en ik met de taxibus naar het centrum van Echt. Daar maakten we het rondje winkels, die regelmatig door Angele worden bezocht en tussendoor konden we op een terrasje in de zon genieten van een kopje koffie en elkaars gezelschap. Voor beiden een genot om zomaar op een doordeweekse dag dit in alle rust te mogen doen. Na het rondje centrum gingen we weer huiswaarts met de taxibus naar het WBC.

Ik heb het bezoek aan WBC Echt als aangenaam en leerzaam ervaren. Meestal als ik in dit WBC kom, is dit in de rol van vrijwilligerscoördinator en kom ik voor een kennismakingsgesprek met een potentiële nieuwe vrijwilliger. Helaas zijn er niet veel aanmeldingen van nieuwe vrijwilligers als maatje, terwijl de behoefte van bewoners aan iemand, die er samen met hen op uit gaat, groot is. Ik heb weer mogen ervaren hoe gezellig het voor beide partijen kan zijn. Ook was het leerzaam om wat uurtjes in het WBC mee te lopen, te zien hoe het leefritme is, en de werkzaamheden van mijn collega's in het WBC. Ik heb enkele zorghandelingen gezien, met daarbij enkele aspecten die ook voor mij nieuw waren. Al bij al een fijne en zinvolle dag.

Boy Janssen, Controller

Ik had geluk dat het visseizoen vandaag geopend werd! Onder de bezielende leiding van Guido Janssen, en met hulp van 3 visvrijwilligers en een stagiair werd de SGL-bus gevuld met nieuwe hengels, lunchpakketten en ander visgerei. Koers werd gezet naar de Driepoel, de visvijver in het prachtige Geleen. Bij aankomst werd het kamp opgeslagen. Nadat de cliënten gearriveerd waren, werden de hengels uitgeworpen. De ene na de andere vis werd uit het kristalheldere water naar boven getoverd. Met de nodige onderbrekingen (koffie-, lunch-, fruit- en fris-pauze) en de bijbehorende sterke visverhalen, kwam de dag tot een einde. Ik heb me prima geamuseerd.

Youri Cortenraad (stagiair), Paul Meiser (Directiesecretaris) en Kelly van Pol (Ondersteuner Cliëntenraden en Praktijkopleider)

Medewerkers van Bureau Ondersteuning hebben zich vandaag in het werkveld begeven om eens te proeven aan datgene waar SGL voor staat: te weten de zorg en ondersteuning aan cliënten met een lichamelijk handicap en/of hersenletsel.

Wij (Youri, Paul en Kelly) hebben vandaag onze handen laten wapperen in de locatie zwembad de Haamen in Beek. Via deze weg delen wij onze ervaringen met jullie.

Locatie de Haamen in Beek is een mooie, grote, openbare locatie die veel mogelijkheden biedt op het gebied van sport (o.a. zwemmen) aan cliënten met een lichamelijke handicap en/of hersenletsel. Wat meteen opvalt is de intensieve zorg die geboden wordt (in de warmte in het zwembad) voor cliënten die veel zorg behoeven. Dit gaat van helpen met badkleding aantrekken tot en met het gebruik van hulpmiddelen, waarmee cliënten verplaatst worden om het water in te gaan. Cliënten die gebruik maken van een (elektrische) rolstoel worden bijvoorbeeld via een brancard het zwembad in gebracht. Cliënten vinden de zwemactiviteit fantastisch, de sfeer is top. Cliënten voelen in het water hun vrijheid, ze zijn op dat moment niet gebonden aan een rolstoel. Het is geweldig om te zien hoe cliënten van het zwemmen genieten en tevens hun bewegingsmogelijkheden benutten. Ze werken aan hun lichamelijk herstel en/of behoud. Deze zwemactiviteit is echt van toegevoegde waarde voor hun. Het is van wezenlijk belang dat de veiligheid gewaarborgd wordt in het zwembad. De vele ogen en handen maken het dan ook mogelijk dat cliënten kunnen zwemmen in de Haamen.

Jullie kunnen je voorstellen dat bij het zwemmen veel hulp nodig is. Zonder een gedegen inzet van medewerkers, vrijwilligers en stagiaires is het onmogelijk om deze cliënten te laten zwemmen.

Na de inspanning in de ochtend is het in de middag, na de lunch, tijd voor ontspanning "Fit en Vitaal". Tijdens de ontspannende activiteit worden er o.a. hand- en voetmassages geboden in een ruimte met rustige muziek en sfeerverlichting. Cliënten hebben ook de keuze om in de middag deel te nemen aan de sportactiviteit in de sporthal. Hier wordt een gevarieerd sportaanbod gegeven van boogschieten tot gezelschapsspelen en fitness. Echter zie je wel aan cliënten dat het een vermoeiende dag is, maar wel hebben genoten!

Al met al een hele mooie ervaring om mee te draaien in de zorg en het zwembad van locatie de Haamen in Beek!

Rianne Cuppen, Manager Zorg en Beleid

Het is 12 mei, 08.00 uur en ik ga samen met Riny naar Jery. Ik ervaar hoe belangrijk structuur in de week is. Vaak een voorwaarde om zelfstandig te blijven wonen. Samen met mantelzorgers kijken naar de toekomst en hoe kunnen we samen "goed" zorgen. Jery wordt om 09.00 uur opgehaald door SGL om naar AC Nuth te gaan. En Riny gaat weer verder..

Inrtervisie, onder begeleiding van Frank, moeilijke casustiek. Maar ook afscheid van een collega. Typerend vond zij voor medewerker begeleid zelfstandig wonen dat het duizendpoot werk is. Maar ook zuchten over de administratieve werklust. En relativieren over "hoe gaan we dit oplossen". Hier is echter geen boekje van.

En dan met Ellen naar een einde zorg gesprek. Eugenie gaat op eigen kracht verder. "Ik vergeet Ine nooit meer: hoe belangrijk de eerste maanden thuis zijn, na de revalidatie. Maar ook meer kijken naar de persoon, vraag mij wat mijn droom is." En als laatste met Ellen naar Marij, helpen met de administratie leren zelf te doen, eigen regie. En van een gezin in chaos, naar een "huis op orde" knap werk.

Beste Toos, Riny, Alice, Frank, Ellen, Annelies en Ilse dank jullie wel voor de leerzame dag, ik heb mooie momenten mogen zien, wat mij ook weer op scherp zet. Hoe kunnen we nog blijven verbeteren".

